

VI.

НАРОДНИ БЪЛГАРСКИ ПОВѢСТВОВАТЕЛЬНИ ПАМАТНИЦИ

ПОТВЪРДЮЩИ

ЧИ БЪЛГАРИ ТѢ ДРЕВНѢ НОСИЛИ И ИМЯ ТО *КИМБРИ* ИЛИ *КИМЕРИИ* И ЧИ *БРЕНЪ* И *БОЛГЪ* БЫЛИ БЪЛГАРСКИ ЦАРИЕ.

Прѣды да изложиме тыя памятницы мыслиме за нужно да кажиме нѣшто си врѣху нашѣх тѣх народнѣх книжнинѣх:

Българска та наша народна книжнина е почнѣла да страдае юште отъ поіавление то хрїстианства въ Македонскы тѣ Българи поради наводнение то *еленизма*, кого е разпрострѣнѣвало грѣцко то племя за политическѣх тѣх си цѣль съ сичкы тѣх си възможны срѣдства. Всѣкогы кога то погърчена та вѣкы Византийска империя е прѣудолѣвала надъ Българи тѣх (а най-паче отъ дасятого вѣка, кога то грѣцкый изыкъ измѣсти латинскаго) най-голѣмо то й старание е было да притопи българскыи народъ въ себѣх си съ уничтожение то на книжнинѣх тѣх му. Това ся види отъ самы тѣх грѣцкы нѣкои си писатели, кои то ся изражѣхтъ чи той-зи въпросъ былъ за *смерть тѣх* или за *живота* на еленизма!

Само то прибѣжиште на българскѣх тѣх народнѣх книжнинѣх е было въ прѣдѣлы тѣх на Старѣ-Планинѣх въ непокрѣстены тѣх тогава Българи, дѣх ся е съхранѣвала принесена та имѣ отъ Азиѣх старо-тракийскѣх отъ първо книжнинѣх, въ древны тѣх времена, а нѣколко си вѣка прѣды Хрїста, принесена та второ отъ Гебры тѣх (Кимбри тѣх) Зандска книжнина. Нѣх въ кръштение то Прѣславскаго двора (866) и тѣх пострада кату *нечестива!* Доказательство необримо при други тѣх е и въпроса кого то отправа Борисово то посолство на Папа Нїколая I. „*Што да сториме съ нечестивы тѣх книги, кои то сме получили отъ Саракины тѣх и гы имаме?*“ Папа же имѣ отговорилъ: „*Непрѣменно да гы изгорите!*“*) какъ то и имена та на самы тѣх възпоминаемы въ неѣх истѣх повременость книги: *Грѣмникъ*, *Колѣдникъ*, *Мысленикъ*, *Пѣтникъ*, *Пять-Свѣди* и проч., кои то нѣмѣхтъ ни най-малкое сходство ни съ еленскѣх тѣх, ни съ латинскѣх тѣх книжнинѣх.**)

Въ царствование то же Алексия Комнена (1118) кога то ся бѣхѣх усилили *Богомилци тѣх*, кои искахѣх да въведѣхтъ пакъ старо-индийско то си вѣройсповѣдание въ Българинѣх, по заповѣсть тѣх того византийскаго императора (заштото Византийци тѣх владѣяхѣх тогава Българинѣх), изгорихѣх жива

*) Вишь о тому въпросъ 103, въ *Responsa ad consulta Bulgarorum, ed Hardouin, acta Conciliorum, v. 353—386.*

**) Ные о тому штѣмъ говори обшырно въ вторѣх книгѣх настоіащего съчинения.